HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

אמר רבה מחלוקת בשל כפרים אבל בשל כרכים ד״ה מותרין מ״ט לנוי עבדי להו ודכפרים מי איכא למ״ד לנוי קעבדי להו דכפרים ודאי למיפלחינהו עבדי להו אלא אי אתמר הכי אתמר אמר רבה מחלוקת בשל כרכים [א]אבל בשל כפרים ד״ה אסורים: וחכ״א אינן אסורין וכו׳: מקל שרודה את עצמו תחת כל העולם כולו כמקל: צפור שתופש את עצמו תחת כל העולם כולו כצפור: כדור שתופש את עצמו תחת כל העולם כולו ככדור תנא (א)[ב]הוסיפו עליהן סייף עטרה וטבעת סייף מעיקרא סבור לסטים בעלמא ולבסוף סבור שהורג את עצמו תחת כל העולם כולו עטרה מעיקרא סבור גדיל כלילי בעלמא ולבסוף סבור כעטרה למלך[ג] טבעת מעיקרא סבור אישתיימא בעלמא ולבסוף סבור שחותם את עצמו תחת כל העולם כולו למיתה: רבן שמעון בן גמליאל כו׳: תנא אפילו צרור אפי׳ קיסם בעי רב אשי תפש בידו צואה מהו מי אמרינן כ״ע זילו באפיה כי צואה א״ד הוא מיהו דזיל באפי כ״ע כצואה תיקו: **מתני׳** המוצא [ג]שברי צלמים הרי אלו מותרין [ד]מצא תבנית יד או תבנית רגל הרי אלו אסורין מפני שכיוצא בהן נעבד: **גמ׳** אמר שמואל [ה]אפי׳ שברי עבודת כוכבים והאנן תנן שברי צלמים ה״ה דאפי׳ שברי עבודת כוכבים והא דקתני שברי צלמים משום דקבעי למיתנא סיפא מצא תבנית יד תבנית רגל הרי אלו אסורין מפני שכיוצא בהן נעבד תנן מצא תבנית יד תבנית רגל הרי אלו אסורין מפני שכיוצא בו נעבד אמאי והא

מי איכא למ״ד וכו׳. מי שרו רבנן הא ודאי דכפרים למפלחינהו עבדי להו דבני כפר לא עבדי לנוי: **תחת כל העולם כולו.** לשון גנאי נקיט כלומר שרודה על כל: **גדיל כלילי.** [ג](אומן שם לי עטרה):(ד) **אישתיימא.** שליח הנושא חותם המשלחו: **מתני׳ הרי אלו מותרין.** טעמא מפרש בגמ׳ [ע״ב] דכי הוו שלימים ספק (א) לא עבדום ואת״ל עבדום אימור בטלום לכך שיברום הוי ספק ספיקא ולקולא: **שכיוצא בהן נעבד.** תבנית יד לבדה הן עובדין: **גמ׳ אמר שמואל אפילו שברי עבודת כוכבים.** לא תימא שברי צלמים דוקא משום דשמא לא עבדום מעולם אפי׳ כשהיו שלימין (ב) דאפי׳ שברי עבודת כוכבים שראינוס שעבדוה כשהיתה שלימה מותרין דכיון דנשברה שוב אין עובדין אותה: **משום דקבעי למיתני סיפא כו׳.** דאי תנא עבודת כוכבים הוה אמינא דוקא (ג) עבודת כוכבים דמצא תבנית יד או תבנית רגל דאסורה אבל צלמים אפי׳ תבנית יד שרי להכי תנא ברישא צלמים למימר דאע״ג דשמא לא עבדום אפ״ה לשבר חשוב כגון תבנית יד חיישינן וכשעומדין על בסיסן כדמוקים ליה לקמן [ע״ב]:

על

ובהכי ניחא דנקט הכא באנדרטי של מלכים ולא קאמר באנדרטי סתם וכן משמע בירושלמי דשל מלכים נעבדין יותר דקאמר התם אם דבר ברי שהוא של מלכים ד״ה אסור אם דבר ברי שהוא של שולטנות ד״ה מותר אלא אנן קיימין בסתם ר״מ סבר סתמן של מלכים וחכ״א סתמן של שולטנות ולפר״ת קשה קצת דכי קאמר לקמן סתמא כר״מ ה״מ למימר סתמא אפילו כרבנן שהרי לא התירו אלא אנדרטי: **אמר** רבה מחלוקת בשל כפרים וכו׳. לפום ריהטא משמע דמוקי פלוגתייהו דר״מ ורבנן בגזרת שאר מקומות אטו אותו מקום והכי פירושו מחלוקת בשל כפרים שהן נעבדין במקומו דגזרינן בכל הכפרים אטו אותו מקום דאף על גב דשאר מקומות לא פלחי להו אלא לנוי עבדי להו אסירי ורבנן לא גזרי שאר מקומות דכפרים אבל בשל כרכים דברי הכל מותרים בכל הכרכים דכולהו לא עבדי להו אלא לנוי בעלמא ולא גזרינן כרכים אטו כפרים אבל ק״ק הלשון דפריך ושל כפרים מי איכא למ״ד דלנוי עבדי להו ומאי פריך הא ודאי דבין לר״מ בין לרבנן כפרים של שאר מקומות עבדי להו לנוי ולא אסר בהו ר״מ אלא משום דגזר אטו של שאר מקומות ועוד קשה הא דקאמר אבל של כרכים ד״ה לנוי עבדי להו משמע התם מודו תרוייהו דלנוי עבדי להו הא בשל כפרים פליגי אי עבדי לנוי אי למפלחינהו וליתיה דכולהו מודו דבמקומו של ר״מ עבדי להו למפלחינהו והכי ה״ל למימר מחלוקת בשל כפרים ר״מ גזר שאר מקומות אטו אותו מקום ורבנן סברי לא גזרינן אבל בשל כרכים ודאי לנוי עבדי להו פירוש ומותרין בכל מקום ובכרכים אפילו במקומו של ר״מ דלנוי עבדי להו לכך נראה מחלוקת בשל כפרים דר״מ אסר להו בכל מקום דלמפלחינהו עבדי להו (ד) ורבנן שרו בכל מקום דסברי לנוי עבדי להו אבל בשל כרכים ד״ה לנוי בעלמא עבדי להו ומותר ופריך ושל כפרים מי איכא למ״ד לנוי עבדי להו כלומר היאך תעלה על דעתך להעמיד מחלוקתם בשל כפרים ויחלקו רבנן על רבי מאיר לומר דבכפרים לנוי עבדי להו הא ודאי למפלחינהו עבדי להו אלא אי אתמר הכי אתמר מחלוקת בשל כרכים דהנהו עבידי לנוי אלא ר״מ אסר בכל הכרכים (ה) דגזר רובא דשאר מקומות אטו מקומות דנעבדין אף בכרכים פעם אחת בשנה ורבנן לא גזרי רובא אטו מיעוטא אבל בשל כפרים ד״ה אסורין דכולהו כפרים למפלחינהו עבוד: **ככדור.** שהעולם עגול כדאיתא בירושלמי שאלכסנדרוס מוקדון עלה למעלה עד שראה כל העולם ככדור ואת הים כקערה פי׳ ים אוקיינוס שמקיף את כל העולם: **אמר** שמואל ואפילו שברי עבודת כוכבים מותרין. נראה לר״י כי שמואל שסובר שברי עבודת כוכבים מותרין [ס] אית ליה נמי עבודת כוכבים שנשתברה מאליה מותרת כרשב״ל ורשב״ל דקאמר עבודת כוכבים שנשתברה מאליה מותרת אית ליה נמי דמצא שברי עבודת כוכבים מותרין ותרוייהו חד טעמא אית להו וכן משמע בסמוך דרבי יוחנן מותיב לרשב״ל ממתני׳ דהמוצא שברי צלמים הרי אלו מותרין משמע הא שברי עבודת כוכבים אסורין ומוכח מיניה דעבודת כוכבים שנשתברה מאליה אסורה ורשב״ל אית ליה דשברי עבודת כוכבים מותרים משום דסבר עבודת כוכבים שנשתברה (ו) מותרת וה״פ דמילתיה דשמואל ואפי׳ שברי עבודת כוכבים כלומר לאו דוקא שברי צלמים שרי משום ספק ספיקא דאימור לא עבדום ואת״ל עבדום אימור בטלום אלא אף שברי עבודת כוכבים דודאי עבדוה מותרין דכיון דאי ידעי בודאי שנשתברה מאליה מותרת א״כ סתם שברים מותרין דרוב שבירותיה הוו ביטול דטפי שכיח שבירת עובד כוכבים או נשתברה מאליה משמשיברה ישראל דודאי אמרי אילו שיברה ישראל לא היה מניחה שם אלא היה מבערה לגמרי מן העולם ופריך ליה תלמודא והאנן שברי צלמים תנן דמשמע דוקא (ז) צלמים דאיכא ספק ספיקא אבל לא שברי עבודת כוכבים דאי ס״ד שברי עבודת כוכבים נמי מותרין היה לו לשנות שברי עבודת כוכבים דהוו חידוש טפי אלא ודאי מדשבקינהו לשברי עבודת כוכבים ונקט שברי צלמים דוקא קתני ושברי עבודת כוכבים אסורים משום דודאי עבדוה ומי יימר דבטלוה ומסיק ה״ה דאף שברי עבודת כוכבים מותרין ואין לחלק בשברים והא דקתני שברי צלמים משום דקבעי למיתני סיפא מצא תבנית יד או רגל של צלמים אסורין והיטב יש לידע שברים של צלמים מדלא נקטי מידי בידייהו ואסורין לר״מ משום שאינם שברים גמורים כדמוקי לה שמואל בעומדין על בסיסן ואם נקט שברי עבודת כוכבים ברישא הוה אמינא דוקא תבנית יד ורגל דעבודת כוכבים אסורין מפני שכשהיתה שלימה היתה נעבדת תדיר והרבה הן שהיו משתחוים ליד או לרגל בפני עצמן כשהיו מחוברים הלכך גם כשנפרד לא נתבטל מאחר שהוא (ח) דבר שלם שעומד כלם על בסיסן אבל צלמים שאינן נעבדין אפי׳ לר״מ אלא פעם אחת בשנה ואיכא למימר שהיד והרגל שלא היו נעבדין לבדם אף במחובר כלל אם כן כשנפרדו נתבטלו לגמרי ומשום הכי נקט שברי צלמים וא״ת מ״מ היה לו להשמיענו היתר שברי עבודת כוכבים דכח דהיתירא עדיף וי״ל דכאן ודאי כח דאיסורא דתבנית יד ורגל דצלמים עדיף כי טעם גדול היה לנו להתיר כדפרשינן דמחזיקינן להו למבוטלין הואיל ואף בחיבורן לא היו נעבדין מעולם ובמה שלא (ט) שנאה כלל במשנתנו היתר שברי עבודת כוכבים לא הפסדנו כלום כי יש ללמדו ממשנתנו שאין לחלק כמו שפירש הטעם בדברי שמואל: **ה״ה** דאפי׳ שברי עבודת כוכבים וכו׳. הא דלא משני הכא כמו שתירץ בסמוך על תיובתא דרבי יוחנן דמשני רשב״ל משום דאתי למידק הא צלמים עצמן אסורין וסתמא כר״מ דאותו תירוץ לא שייך כאן על מה שהקשינו לשמואל דשמואל אמתניתין קאי ומוקי לה כר״מ ואומר דלר״מ אע״ג דחידוש הוא דשברים מותר לאו חידוש הוא כ״כ בשברי צלמים (י) אלא ודאי דאף בשברי עבודת כוכבים עצמה מותרים דאיכא נמי כמה ספיקות כדפרישית ומקשינן ליה כיון דאף שברי עבודת כוכבים מותרים אמאי שבקינהו ונקט שברי צלמים דודאי אין לו להניח חידוש היתר שברים דאיירינן בהן להשמיענו חידוש איסור צלמים דלא איירינן מינייהו ומשום הכי קא משני דטוב לו להניח חידוש היתר עבודת כוכבים להשמיענו חידוש איסור בצלמים גופייהו בתבנית יד ורגל כדפרישית דדמיא לשברים אבל בתר הכי מוקי לה כרבנן א״כ שברי צלמים לגופייהו לא אצטריך כלל כאשר אפרש לקמן:

והא

עין משפט נר מצוה

ב א ב מיי׳ פ״ז מהל׳ עבודת כוכבים הלכה ו סמג לאוין כב טוש״ע י״ד סי׳ קמא סעיף א:

ג ג ד ה מיי׳ שם הלכה ז טוש״ע שם סעי׳ ג:

רבינו חננאל

ואמר רבא מחלוקת ר׳ מאיר וחכמים באנדרטי העשוי בפתח מדינה דכרכים דרבנן סברי לנוי עבדי ליה אבל בשל כפרים דברי הכל אסורין דלמיפלחינהו עבדי להו וחכ״א אינו אסור אלא מי שיש בידו מקל או צפור או כדור מקל כלו׳ הוא רודה העולם כולו במקל. צפור שתופס העולם כולו בידו כתפישת צפור. כדור נמי שהעולם כולו בידו כמו כדור בידי אדם: תנא שהוסיפו עליהן מי שבידו סייף ועטרה וטבעת ותנא דידן סבר סייף כמו לסטים בעלמא ולבסוף ראו שאין כוונת עושיהם אלא שהורג העולם כולו בסייף שלו והעטרה היא עטרת מלכות. טבעת מעיקרא סבור אישתימא פירוש אישתימא אפוטרופא הממונה על האוצרות וחותם נקרא אישתימא ובסוף ראו כי כוונתם כי חותם על כל אדם מי למות מי לחיים תנא אפילו צרור אפי׳ קיסם: **בעי** רב אשי תופש בידו צואה מאי ועלתה בתיקו: **המוצא** שברי צלמים הרי אלו מותרין אמר שמואל ואפילו שברי עבודת כוכבים מותרין. מצא תבנית יד או תבנית רגל הרי אלו אסורין מפני שכיוצא

מסורת הש״ס

(א) [תוספתא רפ״ו], (ב) [בס״א: לכלב], (ג) גדיל שם אומן כלילי עטרה מהר״ם, (ד) בס״א נוסף דיבור: לכלב חילוף למלך,

גליון הש״ס

תוס׳ ד״ה אמר שמואל וכו׳ אית ליה נמי. עיין לקמן דף מט ע״ב תוס׳ ד״ה לא:

הגהות הב״ח

(א) רש״י ד״ה הרי וכו׳ דכי הוו שלימים ספק עבדום ספק לא עבדום: (ב) ד״ה אמר וכו׳ כשהיו שלימין אלא אפילו שברי וכו׳ כשהיתה שלימה שבריה מותרין: (ג) ד״ה משום וכו׳ דוקא בעבודת כוכבים הוא דמצא תבנית וכו׳ אסורין וכו׳ אפ״ה בשבר חשוב: (ד) תוס׳ ד״ה אמר רבה וכו׳ ורבנן שרו בכל מקום דסברי. נ״ב ולפי זה ה״מ למיפרך ה״ל למיתני וחכמים אומרים אינן נעבדין כו׳ אלמא [והשאר חסר]: (ה) בא״ד דגזר רובא דשאר מקומות. נ״ב ויש להקשות היאך מוכח דבגזר פליגי דלמא לא פליגי אלא [דלר״מ בשל] כרכים למפלחינהו עבדי להו בכל מקום ולרבנן כולהו לנוי עבדי להו וי״ל דא״כ קשה איפכא מי איכא למ״ד כולהו למפלחינהו עבדי להו ודאי נמי לנוי עבדי להו אבל כי אוקימנא דבגזר פליגי אתי שפיר דלכ״ע לנוי עבדי להו אלא דבמקומו של ר״מ נעבדין פעם אחת בשנה [והשאר חסר]: (ו) ד״ה אמר שמואל וכו׳ שנשתברה מאליה מותרת וה״פ: (ז) בא״ד דמשמע דוקא שברי צלמים: (ח) בא״ד מאחר שהוא נראה דבר שלם שעומד על בסיסו כצ״ל ותיבת כלם נמחק: (ט) בא״ד ובמה שלא שנה כלל: (י) ד״ה ה״ה דאפילו וכו׳ כ״כ בשברי צלמים דאף שברי עבודת כוכבים עצמה מותרין כצ״ל ותיבות אלא ודאי נמחק: